

ВІЙСЬКОВЕ ПОХОВАННЯ НІМЕЦЬКО-РАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ В МІКРОРАЙОНІ ЖУЛЯНИ м. КИЇВ

Одне з найменш досліджених питань періоду Другої світової війни – поховання загиблих військовослужбовців. На прикладі братської могили радянських військовиків у мікрорайоні Жуляни (м. Київ) здійснено спробу розкрити загальний стан поховань у повоєнні роки та в мирний час. Простежено історію утворення сучасної братської могили та встановлення імен упокоєних у ній, а також загиблих на цій території військовиків Червоної армії.

Ключові слова: Друга світова війна, поховання, братська могила, командир, червоноармієць, Жуляни.

Друга світова війна залишила по всій території України трагічні пам'ятки – братські та індивідуальні поховання бійців армій, що воювали. Найбільше поховань – комбатантів Червоної армії. На плитах явної більшості могил, на жаль, є позначка «невідомий». Чимало «невідомих» – це загиблі в перший період бойових дій – у 1941–1942 рр.

Про військові поховання періоду німецько-радянської війни на території України окремої праці не написано. Джерельна база щодо порушеного питання досить різноманітна – це матеріали Державного архіву Київської області, Документального фонду з обліку людських військових втрат України в роки Другої світової війни 1939–1945 рр. Національного музею історії України у Другій світовій війні [3–5; 18–21]. Слід сказати й про різноманітність електронних ресурсів, у яких наявні інформація та документальний масив із цього питання [7; 12; 13; 15; 16].

У різні періоди німецько-радянської війни загиблих червоноармійців мали хоронити, керуючись відповідними пунктами наказів: народного комісара оборони від 15 березня 1941 р. № 138 та заступника народного комісара оборони від 4 лютого 1944 р. № 023 [15; 16].

Під час боїв на території Жулян діяли норми наказу № 138, у розділі 5 якого було наведено інструкції щодо поховань. У пункті 43 цього розділу зазначалося: «Поховання тіл загиблих здійснюється тільки в масштабі дивізії (бригади)

командами, які створені за розпорядженням командира, у братських могилах або на братських кладовищах».

Братські могили чи кладовища належало облаштувати щонайменше за 300 м від джерел водопостачання, населених пунктів, окремих жилих приміщень, великих доріг; на пагорбах. Могили мали бути досить глибокі (від останків до поверхні ґрунту не менше ніж 1,5 м). Над похованням слід було насипати пагорб до 0,5 м заввишки, прикриваючи його дерном чи камінням. Згори годилося встановлювати піраміду заввишки 1,5 м, зроблену з дощок чи каменю, на якій було б написано чи випалено номер могили. Наказ передбачав ведення чіткого обліку похованих [16].

На жаль, у більшості випадків він залишився на папері внаслідок об'єктивних та суб'єктивних чинників: складної ситуації на фронті й незадовільного стану військового обліку.

Могили військовослужбовців, полеглих за столицю України, є майже в кожному населеному пункті навколо неї. У повоєнні роки відбулися перепоховання. Саме тоді багато загиблих і похоронених у братських могилах воїнів перетворювалися на невідомих. Першопричиною такого ганебного явища стала відсутність первинних списків похованих. Цей документ мали складати військові частини за спеціальною формою у двох примірниках: один – передавати до Управління з обліку втрат, другий – органам місцевої влади, на території яких була могила. Але таких списків на місцях не збереглося.

Нині в м. Київ більшість військових поховань полеглих у 1941 р. перенесені на великі кладовища до братських могил-меморіалів. Лише одиниці їх лишилися на місцях первинного закладення. До них зазвичай і надалі підхоронювали загиблих військовиків. Така могила є на території мікрорайону Жуляни [14, 465–472]. У період Другої світової війни ця місцевість була окремим населеним пунктом – селом, до складу м. Київ її включили в 1988 р. [1, 46, 152].

У 1941 р. з боку Жулян, що на заході міста, відбувався наступ нацистських військ. У цьому районі точилися запеклі оборонні бої. Жуляни опинилися між другою і третьою лінією оборони Червоної армії в м. Київ. Загалом було три лінії. Перші дві – проходили біля столиці, третя – безпосередньо на околицях міста.

На початок серпня 1941 р. передові частини Вермахту зайняли позиції в с. Жуляни. На цей час у селі вже були поховання радянських військових: льотчика В. Сулівана та артилериста І. Федорова.

Незважаючи на той факт, що військова авіація Радянського Союзу в перший день війни зазнала великих утрат – лише на території України було знищено 1811 літаків, із яких 322 – у повітрі, решта – на аеродромах, радянські льотчики мужньо давали відсіч ворогу, вступали в повітряні бої [11, 7]. Під час одного з таких двобоїв 23 липня 1941 р. біля с. Жуляни загинув молодший лейтенант Віктор Іванович Суліван, командир ланки 43-го винищувального авіаційного полку Південно-Західного фронту. В. Суліван, 1915 р. н., – уродженець м. Таганрог Ростовської області Російської Федерації [13]. У Збройних силах СРСР – від 1937 р. За місяць бойових дій виконав 58 бойових вильотів, із яких:

15 – на штурмування наземних військ ворога; провів 26 повітряних боїв; 17 разів здійснював супровід і патрулювання. Упродовж повітряних боїв молодший лейтенант В. Суліван особисто збив ворожий літак Messerschmitt 100 і в групі підбив ворожий бомбардувальник Heinkel 111. Посмертно удостоєний ордена Червоного Прапора [7].

У цей час точилися запеклі наземні бої. Червона армія не могла стримувати натиск частин Вермахту. Під час відступу загинув у с. Жуляни Іван Митрофанович Федоров, червоноармієць 239-го окремого артилерійського дивізіону 147-ї стрілецької дивізії 37-ї армії Південно-Західного фронту, там-таки його й похоронили [8, 133; 13]. На жаль, у сучасних списках поховання в Жулянах В. Суліван та І. Федоров не значаться.

6 серпня 1941 р. до Жулян підійшли розвідники 212-ї повітрянодесантної бригади 3-го повітрянодесантного корпусу 37-ї армії Південно-Західного фронту, а через два дні – її частини підрозділу.

212-та повітрянодесантна бригада 3-го повітрянодесантного корпусу на початок німецько-радянської війни перебувала в підпорядкуванні командування Одеського воєнного округу й дислокувалась у м. Вознесенськ Миколаївської області. Наприкінці липня 1941 р. 3-й повітрянодесантний корпус у повному складі був передислокований під м. Київ і підпорядкований 37-й армії Південно-Західного фронту. Бойове хрещення десантників відбулося в перші дні серпня 1941 р. біля Жулян [17].

За оборонні бої в районі с. Жуляни, згідно з наказом командування Південно-Західного фронту від 13 грудня 1941 р. № 9/н, багато бійців 212-ї повітрянодесантної бригади за виявлені самопожертву та відвагу були удостоєні державних нагород [7]. На жаль, деякі посмертно.

Зокрема, орденом Червоної Зірки було відзначено червоноармійця Сергія Івановича Безрукова, радіотелеграфіста, уродженця м. Белорецьк (Республіка Башкорстан, Російська Федерація). Загинув 17 серпня 1941 р., похоронений у Жулянах [18, 21; 3].

Переважно за бої біля с. Жуляни вручали медаль «За відвагу» та орден Червоної Зірки. Хоча командування 212-ї повітрянодесантної бригади представляло бійців до вищих нагород.

До звання Героя Радянського Союзу був представлений сержант 4-го батальйону Купріян Родіонович Гамаюнов, який загинув 9 серпня 1941 р. Проте цей нагородний лист не було реалізовано. У 1941 р. вище командування було скупим на нагороди. Лише в 1969 р. факт упокоєння десантника в Жулянах було підтверджено [18, 29].

Упродовж оборонних боїв за м. Київ командування 212-ї повітрянодесантної бригади й 3-го повітрянодесантного корпусу намагалося дотримуватися наказу № 138 щодо поховання. Загиблих командирів хоронили в окремій могилі на східній околиці села, а сержантів і рядових бійців – у братській могилі в його центрі. Через тяжку ситуацію на фронті деяких воїнів поховали біля місця загибелі: на західній околиці та на подвір'ї місцевих жителів

(Додаток 1) [18, 17; 20, 34–36]. Також відповідно до наказу № 138, коли під час оборонних боїв на території Жулян від смертельного поранення помер начальник штабу 3-го повітрянодесантного корпусу Південно-Західного фронту підполковник Олександр Филімонович Коссенюк, тіло загиблого було захоронено в тиловому районі. На час боїв біля Жулян тиловим районом були м. Київ та його околиці. Нині могила підполковника О. Коссенюка – на Дарницькому кладовищі міста. Саме за відважні дії під час оборонних боїв він посмертно був нагороджений орденом Червоного Прапора [8; 12; 13].

У 1943 р. після визволення м. Київ питання встановлення імен загиблих та похованих у місті й на його околицях відійшло на другий план.

18 лютого 1946 р. Рада народних комісарів СРСР ухвалила постанову № 405–165 «Про благоустрій могил воїнів Червоної армії та партизанів, загиблих у боях Великої Вітчизняної війни 1941–1945 рр., і нагляд за їхнім станом». Виконуючи її, РНК УРСР розіслала всім областям постанову від 27 березня 1946 р. № 0217. Згідно із цим документом місцеві адміністрації мали терміново вжити необхідних заходів для належного увічнення пам'яті загиблих у боях на території України [3, 18–19].

У доповідній записці Київського обласного військового комісаріату щодо виконання згаданих постанов було повідомлено, що на 1 жовтня 1947 р. в с. Жуляни нічого не було зроблено, за що місцеве керівництво отримало догану [4, 5]. Можна припустити, що після цього було вжито певних заходів стосовно благоустрою могил і відбулися перепоховання зі східної околиці села. Проте, на жаль, через відсутність документів з обліку похованих імена військовослужбовців було з'ясовано тільки впродовж 1960–1980-х рр. (Додаток 1).

За зведеними даними Київського обласного військового комісаріату від 15 березня 1950 р., на території Жулян було одне поховання, де упокоїлося 29 бійців рядового та сержантського складу, але їхні імена не зазначено [2]. Відповідно до листа виконавчого комітету Києво-Святошинської ради до виконавчого комітету обласної ради від 10 серпня 1950 р., лише вісім сіл провели необхідні заходи з догляду за могилами, решта – ні. Жулян серед них не було [5, 40].

У листуванні між державними установами основним питанням щодо братських чи індивідуальних могил упродовж 1940–1950-х рр. був їхній зовнішній вигляд: замовляли огорожі, установлювали плити, проте питання з'ясування імен захоронених не порушувалося.

Про загиблих згадали тільки в середині 1960-х рр. У директиві Генерального штабу Збройних сил СРСР від 4 березня 1965 р. № 322/10310 було наказано: «...з метою завершення роботи з увічнення імен воїнів, які загинули в боях за Батьківщину, та оформлення могил дати вказівки військовим комісаріатам:

Районним і міським військовим комісаріатам відповідно до сповіщень, отриманих із військових частин, лікувальних чи інших закладів, скласти картки на військовослужбовців і партизанів, загиблих у боях чи померлих від ран. Картки до 30 червня 1965 р. надіслати до республіканських, крайових та обласних комісаріатів.

Республіканським, крайовим та обласним військовим комісаріатам отримані картки відправити до 30 липня 1965 р. по місцях захоронення в республіканські, крайові та обласні комісаріати для дальшої розсилки в міські, районні військові комісаріати.

Районним та міським військовим комісаріатам за отриманими картками уточнити імена загиблих, останки яких були перепоховані, й повідомити їх місцевим органам влади для занесення на пам'ятники» [6].

Саме ці картки збереглися до поховання в Жулянах. Їх аналіз засвідчує, що на 1965 р. у братській могилі було відомо чи підтверджено імена 47 військовиків. Це був початок повернення імен упокоєних. До 1971 р. надійшла інформація ще на 10 бійців (Додаток 1) [18].

Упродовж 1970–1980 рр. картотеку на основі звернень громадян та організацій наповнював інформацією Києво-Святошинський військовий комісаріат.

Щоб полеглого внесли до списків пам'ятної стели та відповідних реєстрів, треба було звернутися до військового комісаріату з документом, який підтверджував би місце загибелі військовослужбовця, зазвичай це була копія «похоронки». Саме так у 1974 р. встановили прізвище червоноармійця В.Г. Баскакова з Воронежської області Російської Федерації чи в 1979 р. – червоноармійця Дмитра Яковича Татарурова з Башкирії [20, 86, 103].

Крім того, інформацію надавали пошукові організації. Так було із внесенням персональних даних лейтенанта Бориса Степановича Лиманенка та старшого сержанта Михайла Дмитровича Смуся [19, 17–18]. Для уточнення військовий комісар звертався до Центрального архіву Міністерства оборони СРСР із проханням підтвердити дані. Діставши позитивну відповідь, комісаріат ухвалював відповідне рішення і просив місцеву владу викарбувати ім'я загиблого [20, 89]. Уся процедура могла тривати від місяця до півроку.

У братській могилі Жулян у 1965 р. було перепоховано частину воїнів, які загинули й були захоронені на території х. Теремки [18, 9]. Відповідно до списку 212-ї повітрянодесантної бригади, у тій могилі було поховано 37 бійців [13]. Перепоховання з х. Теремки відбулося у зв'язку із приєднанням його до м. Київ та забудовою. У братській могилі в Жулянах було перепоховано 20 військово-службовців, решту – на Байковому кладовищі міста. Щоправда, особи перепохованих установили не відразу. У 1965 р. були відомі імена лише чотирьох бійців із Теремків, і лише в картці червоноармійця Бориса Яковича Арідова із м. Саратов Російської Федерації вказано: «Перепохований» (Додаток 1) [18, 9].

До списків похованих у братській могилі Жулян зараховані військовики 212-ї повітрянодесантної бригади, які полягли в пізніших боях, зокрема Олексій Єгорович Полунін, Олександр Михайлович Уразов та Михайло Дмитрович Шейн. Згідно з донесеннями військових частин, вони загинули в м. Остер Чернігівської області [13]. Наразі встановити, чи справді їх перепоховали, неможливо. О. Полунін та М. Шейн були зараховані до іменних списків братської могили в 1965 р. на підставі карток, які надійшли до Києво-Святошинського РВК [18, 114, 180].

Крім того, до списків цієї братської могили на прохання рідних було внесено ім'я курсанта Леоніда Миколайовича Курсаніна, тяжко пораненого в Жулянах і померлого в Харківській області. Курсантів школи молодших командирів 212-ї повітрянодесантної бригади кинули в бій під час оборони м. Київ, коли в бригаді було вичерпано всі резерви. У бою Леоніду перебило осколками обидві ноги, а ворожа куля поранила плече й груди. Тяжкопораненого кулеметника було направлено до Київського медінституту, а потім – до шпиталю в м. Барвінкове Харківської області [19, 14]. По дорозі Леонід Курсанін помер, поховали його в м. Барвінкове. На жаль, могилу рідні не знайшли, тож і звернулися до керівництва Київського особливого військового округу з проханням увічнити ім'я Л. Курсаніна в Жулянах [19, 13–26].

Останні перепоховання до братської могили відбулись у 1979 р. Виконуючи постанову Ради міністрів СРСР від 11 квітня 1979 р. № 339, Київський обласний військовий комісаріат наказав Києво-Святошинському РВК провести перепоховання з одиночних могил до братських [18, 14]. Так до братської могили було перенесено останки рядового Дениса Михайловича Братчикова (за Книгою Пам'яті – Братчинов), уродженця Краснопільського району Сумської області [18, 17; 21, 515; 10, 06]. Тоді ж таки перепоховали останки невідомого бійця з могили на подвір'ї місцевої жительки, яка за нею доглядала. У 1988 р. завдяки ветерану війни, а в 1941 р. червоноармійцю 212-ї повітрянодесантної бригади Олександрові Титовичу Куценку було встановлено ім'я невідомого військовослужбовця – Ілля Васильович Малишев [20, 34–40].

У 1986 р. на запит щодо уточнення переліку похованих у Жулянах, надісланий Києво-Святошинським РВК до Центрального архіву Міністерства оборони СРСР, надійшов список зі 143 військовиків, які загинули й були поховані на території поселення в 1941 р. [20, 140–145]. Після перевірки в Київському обласному військовому комісаріаті виявилось, що зі 143 бійців прізвища 105 раніше не були відомі [20, 136–145]. Імена 103 осіб зі списку пізніше викарбували на плитах, а от червоноармійців П.А. Кокоріна та Г.Є. Косаткіна з невідомих причин серед них немає.

Після звіряння всіх установлених імен загиблих у Жулянах 1941 р. вдалося з'ясувати, що з невідомих причин до переліку упокоєних у братській могилі не внесено червоноармійця 212-ї повітрянодесантної бригади Олексія Тихоновича Савоскіна. Він загинув 8 серпня 1941 р., підтвердження факту смерті й поховання бійця надійшло в 1987 р. [18, 140]. Також потрібно зауважити, що в жодних списках похованих не значиться сержант Микола Олександрович Жарський, командир відділення зв'язку 212-ї повітрянодесантної бригади, якого було розстріляно на полі бою за панічний настрій [13]. Донині невідомо, де його поховали.

Під час наступу 1943 р., коли війська 1-го Українського фронту 6 листопада визволили столицю України, німецьке командування, щоб уникнути оточення та знищення своїх частин у м. Київ, відвело їх. Боїв біля с. Жуляни не було.

Незважаючи на це, від отриманих поранень та хвороби в листопаді 1943 р. на території села померло три воїни: 6 листопада – Федір Іванович Овчинников, 8-го – Павло Юхимович Хмизов і 20-го – Іван Юхимович Бобошко. Їх поховали в могилі, що вже існувала [18, 20, 98, 165].

Аналіз документів воєнного часу дає підстави стверджувати, що в жулянській могилі ще й у 1944 р. відбулося поховання двох воїнів: Петра Івановича Гусенкова та Є.Д. Окрипникова (ім'я і по батькові невідомі) [18, 35; 14, 469].

Ця могила є складником меморіалу, до якого належать дві стіни з плитами, на яких викарбувано імена загиблих на фронтах війни односельців. Із Другої світової війни додому в Жуляни не повернулося понад 300 чоловіків, імена яких викарбувано на плитах обеліска. Доля кожного з них унікальна. На жаль, рідні не всіх загиблих змогли в повоєнні роки відвідати місце поховання, і лише одиницям вдалося похоронити свого чоловіка або сина.

Відомі випадки, коли щойно мобілізовані воїни гинули неподалік рідного дому. Відразу після визволення Жулян майже все боєздатне чоловіче населення було мобілізовано так званими польовими військкоматами або військовими частинами. Після короткої підготовки значну кількість мобілізованих кинули на ворога, і багато з них гинули в перших боях. Згідно зі сповіщеннями про загибель та даними загальнодоступних Інтернет-ресурсів можна зробити висновок, що через Жуляни пройшла 167-ма стрілецька дивізія, яка й мобілізувала чоловіче населення. Наразі співробітникам Національного музею історії України у Другій світовій війні вдалося встановити, що 30 осіб, мобілізованих із Жулян у листопаді – грудні 1943 р., загинули наприкінці грудня 1943 р. і в січні – лютому 1944 р. на території Київської та Черкаської областей [12]. Загальну кількість мешканців Жулян, які проходили військову службу в складі 167-ї стрілецької дивізії, встановити неможливо.

Більшості родичів загиблих до завершення війни було невідомо про трагічну долю чоловіків, синів, братів – лише одиницям вдалося провести загиблого в останню путь. У листопаді 1943 р. до лав 163-ї стрілецької дивізії були мобілізовані Йосип Миколайович Мертвиченко та Петро Федорович Кравченко.

Йосип Миколайович загинув у боях на території Васильківського району Київської області 22 грудня 1943 р., про що дізналися рідні, які забрали тіло й поховали в Жулянах. Пізніше його ім'я увіchnили на обеліску та в списках упокоєних у селі [19, 92].

Петро Кравченко загинув 1 січня 1944 р. під час визволення с. Пологи Васильківського району. Про смерть чоловіка, батька трьох дітей, стало відомо дружині Парасковії Порфірївні, їй вдалося забрати тіло й поховати в с. Жуляни [20, 36–37]. Ім'я П. Кравченка на плитах захоронених у селі не значиться. Можна припустити, що поховали його на сільському кладовищі, але, на жаль, до офіційних списків упокоєних у Жулянах він не внесений.

Підсумовуючи, можна навести деякі демографічні та службові дані військово-вслужбовців, похованих у братській могилі-меморіалі Жулян. Найстарший із них – 1911 р. н., наймолодші – 1921 р. н. У могилі покоються: один майор, чотири

капітани, два політруки, п'ять лейтенантів, п'ять молодших лейтенантів, два старші сержанти, чотири сержанти, одинадцять молодших сержантів, п'ять ефрейторів та одинадцять курсантів, решта – рядові.

Крім того, можна констатувати, що більшість загиблих – вихідці з території Російської Федерації. Цей факт пояснюється місцем формування 212-ї повітрянодесантної бригади.

Сучасна братська могила-меморіал загиблих воїнів у мікрорайоні Жуляни м. Київ має свою історію, що не завершена й досі, адже на меморіальних плитах значиться 185 імен, тоді як на цій території загинули й були поховані 192 воїни. Це поховання – одне з небагатьох, що уособлює в собі героїзм і трагізм боїв під м. Київ у 1941 та 1943 рр.

Джерела та література:

1. *Адміністративно-територіальний поділ Київщини 1918–2010 роки. Довідник / Автор-упорядник М.М. Корінний. – Біла Церква: Пшонківський О.В., 2012. – 314 с.*
2. *Всеукраїнська база загиблих Національного музею історії України у Другій світовій війні. – Поховання. – Київська область.*
3. *Державний архів Київської області. – Ф. Р-880. – Оп. 9. – Спр. 9. – 108 арк.*
4. *Там само. – Ф. Р-880. – Оп. 9. – Спр. 21. – 45 арк.*
5. *Там само. – Спр. 53. – 42 арк.*
6. *Жук Д.А. О братских могилах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zhitipomnit.ru/index.php?pages=publ&custom-publ=content/publ/p20.htm>. – Назва з екрана.*
7. *Электронный банк документов «Подвиг народа в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.podvignaroda.mil.ru>. – Назва з екрана.*
8. *Книга Памяти Украины. Одесская область: в 10 т. – Т. 6 / Глав. ред. колл.: И.А. Герасимов (председатель) и др.; обл. ред. колл. Ю.А. Петренко (председатель). – Одесса: Аспект, 1995. – 688 с.*
9. *Книга Пам'яті України. Сумська область: в 14 т. – Т. 6 / Голов. ред. колл.: І.О. Герасимов (керівник) та ін; обл. ред. колл.: О.Д. Мартиненко (керівник) та ін. – Суми: Слобожанщина, 1995. – 880 с.*
10. *Книга Пам'яті України. Черкаська область: в 8 т. – Т. 1 / Голов. ред. колл.: І.О. Герасимов (керівник) та ін.; обл. ред. колл. А.І. Кузьмінський (голова) та ін. – К.: Наукова редакція Головної редакційної колегії Книги Пам'яті України при видавництві «Українська енциклопедія» імені М.П. Бажана, 1995. – 856 с.*
11. *Король В.Ю. Трагедія військовополонених на окупованій території України в 1941–1944 роках. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 128 с.*
12. *Музей. Пам'ять. Пошук. Пошуковий портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://martyrology.org.ua>. – Назва з екрана.*
13. *Обобщённый банк данных о защитниках Отечества, погибших и пропавших без вести в период Великой Отечественной войны и послевоенный период [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.obd-memorial.ru. – Назва з екрана.*
14. *Подвиг на віки: Книга Пам'яті України – місто-герой Київ / Ред. колл.: А.І. Тимчик (голова), О.П. Биструшкін (заст. голови) та ін. – К.: Пошуково-видавниче агентство «Книга Пам'яті України», 2000. – 912 с.*

15. Приказ заместителя народного комиссара обороны № 023 от 4 февраля 1944 г. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.soldat.ru/doc/nko/text/1944-023.html>. – Назва з екрана.
16. Приказ народного комиссара обороны Союза ССР № 138 от 15 марта 1941 г. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.soldat.ru/doc/nko/1941.html>. – Назва з екрана.
17. Спогади десантника 212-ї вдбр Алексеєва Ростислава Петровича [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://desantura.ru/veteran/518>. – Назва з екрана.
18. Фонди Національного музею історії України у Другій світовій війні. – Тф-5500/239.
19. Там само. – Тф-5182/27.
20. Там само. – Тф-5182/28.
21. Там само. – Тф-5454/12.

© Владимир РУГАЛЬ

ВОИНСКОЕ ЗАХОРОНЕНИЕ ПЕРИОДА НЕМЕЦКО-СОВЕТСКОЙ ВОЙНЫ В МИКРОРАЙОНЕ ЖУЛЯНЫ г. КИЕВ

Один из наименее исследованных вопросов периода Второй мировой войны – захоронения погибших военнослужащих. На примере братской могилы советских бойцов в микрорайоне Жуляны г. Киев предпринята попытка раскрыть общее состояние захоронений в послевоенные годы и мирное время. Прослежен путь образования братской могилы, установления имен похороненных в ней и погибших на этой территории воинов Красной армии.

Ключевые слова: Вторая мировая война, захоронение, братская могила, командир, красноармеец, Жуляны.

© Volodymyr RUHAL

MILITARY BURIAL OF THE GERMAN-SOVIET WAR IN THE MICRODISTRICT ZHULYANY IN KYIV

The battles of the Second World War have long gone and people are gradually moving away from those horrible events. Today, a lot of works in historical science are devoted to these events, but the issue of burying of fallen soldiers for a long time remained out of the attention of researchers. The graves of the Red Army soldiers are located almost in every locality of Ukraine, but, unfortunately, only few know their legends. On the example of fraternal grave of Soviet soldiers in the Zhulyany district of Kyiv an attempt was made to reveal the general condition of burials in the postwar years and in peacetime. The way of formation of a modern fraternal grave from the beginning of hostilities in this area in August of 1941 to the present is traced. The study reveals the issue of establishing the name of the deceased in it and Red Army soldiers who died in this territory.

Keywords: Second World War, burial, fraternal grave, commander, Red Army soldier, Zhulyany.

ПОХОВАННЯ ЗАГИБЛИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ В ЖУЛЯНАХ

(дані розміщено в такому порядку: прізвище, ім'я, по батькові, рік народження, місце народження чи проживання на момент призову, звання та місце служби, дата загибелі, звідки перепохований; у дужках зазначено рік установа імені загиблого)

1. АБДРАШИТОВ Любим Газимович, 1920 р. н., Росія, Башкирія, Удмурський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
2. АГЄЄВ Іван Миколайович, 1913 р. н., Росія, Тульська обл., Куркінський р-н, с. Пожмокле, лейтенант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1986)
3. АДАМОВ Василь Тимофійович, 1921 р. н., Росія, Смоленська обл., Сивинський р-н, с. Нарозовка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 12.08.1941, загинув (1986)
4. АЛЕКСАШИН (Алексашкін) Семен Іванович, 1904 р. н., Росія, Амурська обл., с. Белокорово, ст. Серамишево (Тамбовська обл., Ісеньський р-н, с. Уварово), капітан, 3 б 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1972)
5. АЛЕКСЄЄВ Костянтин Олександрович, 1920 р. н., Росія, Удмуртія, Точавський р-н, с. Попкіно, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
6. АЛФІМОВ Микола Михайлович, 1914 р. н., Росія, м. Москва, мол. лейтенант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1985)
7. АНІКІН Микола Дмитрович, 1911 [1914] р. н., Росія, Івановська обл., с. Васильково, лейтенант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1986)
8. АНІСІМОВ Олександр Олексійович, 1918 р. н., Росія, Московська обл., м. Коломна, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
9. АРІДОВ (Аронов) Борис Якович, 1920 р. н., Росія, м. Саратов, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 17.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1965)
10. АТАКОВ Федір Семенович, 1921 р. н., Росія, Челябінська обл., Муельський р-н, с. Єрмовка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
11. БАЄВ Андрій Григорович, 1921 р. н., Росія, Алтайський край, с. Поперечне, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
12. БАЛАКІН Олександр Васильович, 1921 р. н., Росія, Челябінська обл., с. Силова, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув (1986)
13. БАСКАКОВ Володимир Георгійович, 1920 р. н., Росія, Воронежська обл., Усманський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1974)
14. БЕЗРУКОВ Сергій Іванович, 1920 р. н., Росія, Башкирія, м. Белорецьк, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 17.08.1941, загинув (1965)
15. БЕЗУГЛОВ Іван Васильович, 1921 р. н., Росія, Далекосхідний край, с. Вера, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
16. БЕСОЛПЦІН Ілля Іванович, 1921 р. н., Росія, м. Кіров, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1986)
17. БОБОШКО Іван Юхимович, червоноармієць, 11 увпб (управління військово-польового будівництва), 20.11.1943, помер від хвороби (1965)
18. БОБРИКА Іван Макарович, Україна, Київська обл., Васильківський р-н, с. М. Михайлівка, червоноармієць, 1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1967)
19. БОНДАРЄВ Олександр Федорович, 1921 р. н., Росія, м. Свердловськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 12.08.1941, загинув (1986)
20. БРАТЧИКОВ Денис Михайлович, 1917 р. н., Україна, Сумська обл., Краснопільський р-н, с. Угроїди, червоноармієць, 28 мсп, 08.1941, загинув. Перепохований із західної околиці села (1965)
21. БУДАЄВ Петро Михайлович, 1916 р. н., Росія, Нижньоамурська обл., Ульчинський р-н, с. Богородське, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)

22. ВАСИЛЬЄВ Сергій Володимирович, 1921 р. н., Росія, Челябінська обл., м. Верхній Уфалей, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1976)
23. ВАХРУШЕВ (Вакрушев) Василь Львович, 1921 р. н., Росія, о. Сахалін, Кіровський р-н, с. Слава, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)
24. ВЛАСОВ Петро Пантелійович, 1918 р. н., Росія, Воронежська обл., Ростоменський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
25. ВОРОБІЙОВ Олексій Григорович, 1918 р. н., Росія, Курська обл., Корочанський р-н, с. Тоненьке, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
26. ВОТЯКОВ Павло Петрович, 1921 р. н., Росія, Іркутська обл., Боханський р-н, с. Завиденка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
27. ГАБУНЕ, 147 сд, 05.08.1941, загинув (невідомо)
28. ГАМАЮНОВ Купріян Родіонович, 1919 р. н., Росія, Оренбурзька обл., Ільський р-н, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1969)
29. ГИРЕВ Іван Карпович, 1921 р. н., Росія, Кіровська обл., Омутнінський р-н, с. Волкова, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1988)
30. ГОЛУЗІН (Галузін) Григорій Васильович, 1917 р. н., Росія, Пермська обл., Ігоосанінський р-н, с. Єршовка, єфрейтор, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув (1986)
31. ГОРОХЛЕНКО Іван Сергійович, 1914 р. н., Україна, Одеська обл., Гайворонський р-н, с. Могильне, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941 [09.08.1942], загинув (1986)
32. ГРАБАР Леонтій Платонович, 1910 р. н., Україна, Запорізька обл., Василівський р-н, с. Орленка, червоноармієць, ппс 905 600/76, 03.09.1941, загинув (1965)
33. ГРИГОРАЖ (Григераж, Григораш) Микола Павлович, 1918 р. н., Росія, Єврейська АО, Смідовицький р-н, с. Ніколаєвка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
34. ГУБАР Ігор Данилович, 1916 р. н., Україна, Вінницька обл., Літинський р-н, с. Селище, червоноармієць, 3 омцб 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1965)
35. ГУБЕНКО Василь Минович, 1919 р. н., Росія, Хабаровський край, Нижньоамурський р-н, копальня Дяппі, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 18.08.1941, загинув (1986)
36. ГУСЕНКОВ Петро Іванович, 1900 р. н., Росія, Ярославська обл., Переславський р-н, с. Семьоновка, червоноармієць, п/п 48841, 07.01.1944, помер від ран (1965)
37. ДАНИЛЕНКО (Данилюк) Василь Олександрович, 1915 р. н., Україна, Чернігівська обл., Седнівський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
38. ДЕГТЯРЬОВ (Дегтярев) Олександр Юхимович, 1914 р. н., Україна, Донецька обл., Лисичанський р-н, с. Миколаївка, лейтенант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1988)
39. ДМИТРЕНКО (Дмитрієнко) Іван Трохимович, 1914 р. н., Україна, м. Луганськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, [09.08.1941], загинув (1986)
40. ДОМРАЧОВ Михайло Вікторович, 1920 р. н., Росія, м. Кіров, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1986)
41. ДОРОНІН (Дорошин) Сергій Миколайович, 1919 р. н., Росія, Пермська обл., Кунгурський р-н, с. Родіоново, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1965)
42. ДОРОНТОВ С. Н., 1919 р. н, червоноармієць, 1941, загинув (1965)
43. ДРАЖЕВСЬКИЙ Василь Григорович, 1912 р. н., червоноармієць, 08.1941, загинув (1965)
44. ДРУЖИН Іван Андрійович, 1918 р. н., Росія, Хабаровський край, м. Біробіджан, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.07.1941, загинув (1986)
45. ДУДІН (Дулін) Іван Олексійович, 1919 (1921) р. н., Росія, Пермська обл., Верещагінський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
46. ДЬЯКОНОВ Михайло Фролович, 1918 р. н., Росія, Пермська обл., Пермсько-Ільїнський р-н, с. Лучина, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
47. ДЮЖИН (Дюпін) Костянтин Миколайович, 1920 р. н., Росія, Курганська обл., Шатровський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
48. ЄРОФЄЄВ Борис Костянтинівич, 1919 р. н., Росія, Владимирська обл., Талдомський р-н, с. Вербилки, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1967)

49. ЖАРСЬКИЙ Микола Олександрович, 1919 р. н., Росія, Калінінська обл. Великолуцький р-н, с. Пирогово, сержант, командир відділення зв'язку 344 гап 147 сд, Розстріляний на полі бою за блягузтво (2019)
50. ЗАЙЦЕВ Іван Павлович, 1917 р. н., Росія, Владимирська обл., Маленковський р-н, с. Александринівка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1965)
51. ЗАХАРІН Іван Михайлович, 1920 р. н., Росія, Мордовія, Атяшевський р-н, с. Уздовка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
52. ЗАХАРОВ Василь Петрович, 1919 р. н., Росія, Московська обл., ст. Моніно, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1986)
53. ЗАХАРОВ Михайло Денисович, 1920 р. н., Росія, Башкирія, Кармаскалинський р-н, с. Красний Яр, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)
54. ЗОНОВ Георгій Васильович, 1921 р. н., Росія, Свердловська обл., Туринський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
55. ЗУЄВ Павло Михайлович, 1920 р. н., Росія, м. Перм, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
56. ІВАНІН (Івонін) Олександр Олександрович, 1921 р. н., Росія, Кіровська обл., Верховинський р-н, с. Поляни, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
57. ІВАНОВ Василь Євграфович, 1920 р. н., Росія, м. Магнітогорськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
58. ІЛЛЯШЕНКО Геннадій Матвійович, 1920 р. н., Росія, Хабаровський край, м. Ніколаєвськ-на-Амурі, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
59. КАЛАБІН Василь Дмитрович, 1920 р. н., Росія, м. Кіров, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 1941, загинув (1970)
60. КАЛІНИЧЕНКО (Калиниченко) Петро Васильович, 1914 р. н., Україна, Черкаська обл., Черкаський р-н, с. Червона Слобода, сержант (мол. лейтенант), 306 сп 62 сд, 09.1941, загинув (1965)
61. КАСАТКІН (Косаткін) Г.Є., 1920 р. н., Росія, Удмуртія, Базелінський р-н, с. Балман, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)
62. КАТКОВ Валентин Васильович, 1919 р. н., Росія, м. Москва, ефрейтор, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 15.08.1941, загинув (1965)
63. КІРЯГІН Олександр Іванович, 1921 р. н., Росія, м. Магнітогорськ, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із х. Теремки, м. Київ (1986)
64. КЛИМІН Владислав Дмитрович, 1920 р. н., Росія, Свердловська обл., Березовський р-н, с. Теплий Ключ, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1966)
65. КЛИМОВ Олександр Федорович, 1905 р. н., Росія, Самарська обл., с. Кременськ, капітан, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 12.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1967)
66. КЛИМОВ (Климін) Федір Іванович, 1918 р. н., Росія, Алтайський край, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1986)
67. КОЖЕВНИКОВ Павло Максимович, 1921 р. н., Росія, Кіровська обл., Уржумський р-н, с. Кучень, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 19.08.1941, загинув (1986)
68. КОЖИН Василь Пантелійович, 1921 р. н., Росія, Хабаровський край, ст. Архара, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1965)
69. КОЗУЛЬКО Петро Якович, 1921 р. н., Україна, Херсонська обл., м. Гола Пристань, червоноармієць, 3 омцб 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1976)
70. КОКОРІН Павло Андрійович, 1921 р. н., Росія, Кіровська обл., Оричівський р-н, с. Малі Гарі, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
71. КОЛМОГОРОВ Іван Миколайович, 1921 р. н., Росія, м. Перм, лейтенант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1985)
72. КОНОВАЛОВ Хас. Г., 1921 р. н., Росія, Липецька обл., Єгоринський р-н, с. Алтаново, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)

73. КОРЯШНИКОВ Дмитро Степанович, 1918 р. н., Росія, Горьковська обл., Вискунський р-н, с. Каменне, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
74. КОСАТКІН Г.Є. червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув у бою (1986)
75. КОСТІН Антон Миколайович, 1913 р. н., Росія, Курська обл., Беловський р-н, с. Кривдуни, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)
76. КОСТЮК Василь Мойсейович, 1921 р. н., Росія, Красноярський край, Пластуновський р-н, с. Пластуновське, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1965)
77. КРАВЧЕНКО Петро Федорович, Україна, Київська обл., Київський р-н, с. Жуляни, червоноармієць, 167 сд 51 ск 40 А 1 УФ, 01.01.1944 р., загинув біля с. Пологи Васильківського р-ну Київської обл., тіло загиблого дружина поховала в Жулянах (1944)
78. КРАСНОЩОКОВ Микола Гаврилович, 1919 р. н., Росія, Кіровська обл., Санчурський р-н, с. Левканово, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
79. КУПРЄЄВ Олександр Іванович, 1920 р. н., Росія, Башкорстан, Міякинський р-н, с.Нові Омеляники, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув у бою (1965)
80. КУРСАНІН Леонід Миколайович, 1920 р. н., Росія, Свердловська обл., м. Верхня Тура, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, помер від ран (1984)
81. КУХТИК Кузьма Захарович, 1915 р. н., Україна, Київська обл., с. Ошитки, червоноармієць, 333 гап, 20.09.1941, загинув (1965)
82. ЛАРІН Дмитро Васильович, 1919 р. н., Росія, м. Рязань, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1965)
83. ЛИМАНЕНКО Борис Степанович, 1919 р. н., Росія, Смоленська обл., м. Єльня, лейтенант, 3 омцб 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1974)
84. ЛИЖИН Ілля Микитович, 1921 р. н., Росія, Свердловська обл., Туринський р-н, с. Острова, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
85. ЛІСКІН (Лисков) Ілля Васильович, 1921 р. н., Росія, Кіровська обл., Зуєвський р-н, с. Косіно, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
86. ЛІСКОВ (Лесков) Іван Костянтинівич, 1920 р. н., Росія, Кіровська обл., Зуєвський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
87. ЛОЖКІН (Ложкин) Гаврило Федорович, 1919 р. н., Росія, Кіровська обл., Зуєвський р-н, с. Ложкупки, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)
88. ЛОЗІНСЬКИЙ (Лозинський) Михайло Йосипович, 1912 р. н., Росія, м. Сталінград, ст. політрук, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1971)
89. ЛУК'ЯНОВ Володимир Єгорович, 1918 р. н., Росія, Амурська обл., м. Благовещенськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1988)
90. ЛЯПКІН Гнат Данилович, 1915 р. н., Росія, Брянська обл., Жуковський р-н, с. Алтушино, мол. лейтенант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1986)
91. МАЛИШЕВ Ілля Васильович, 1920 р. н., Росія, Томська обл., Зирянський р-н, с. Беловодка, червоноармієць, п/п 507 в/ч 134/3, 07.1941, загинув. Перепохований із приватного подвір'я, ім'я встановлено в 1988 р.
92. МАРКІН Іван Семенович, 1921 р. н., Росія, Єврейська АО, Бірський р-н, копальня Сутара, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
93. МАРКОВ Федір Миколайович, 1918 р. н., Росія, Горьковська обл., м. Муром, сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
94. МАХЛАЄВСЬКИЙ Б.Є., 1941, загинув (невідомо)
95. МАШКОВЦЕВ Геннадій Степанович, 1921 р. н., Росія, Удмуртія, с. Б. Нори, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув (1965)
96. МАШТАЧКОВ Олексій Маркович, Росія, Камчатська обл., Усть-Большерецький р-н, с. Вітюги, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
97. МЕРТВІЧЕНКО (Мертвеченко, Мертвяченко) Йосип Миколайович, Україна, Київська обл., Київський р-н, с. Жуляни, червоноармієць, 167 сд 51 ск 40 А 1 УФ, 22.12.1943, загинув (1965)
98. МИХАЛЕВСЬКИЙ Борис Васильович, 1920 р. н., Росія, Московська обл., м. Калінінград, ефрейтор, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1965)

99. МИСНИКОВ Михайло Федорович, 1920 р. н., Росія, Свердловська обл., Верхотурський р-н, с. Меркушино, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
100. НЕЧАЄВ (НЕЧАЛЬ) Данило Васильович, 1918 р. н., Росія, Пермська обл., Ільїнський р-н, с. Спасово, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1965)
101. НЕШАЙНИЙ Федір Данилович, 1918 р. н., Росія, Амурська обл., м. Белогорськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1988)
102. НОВОКРЕЩОННИХ Олексій Іванович, 1918 р. н., Росія, Пермська обл., Уїнський р-н, с. Шариніно, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
103. ОВСЯННИКОВ Анатолій Васильович, 1919 р. н., Україна, Житомирська обл., мол. лейтенант, 1941, загинув (1965)
104. ОВСЯННИКОВ Микола Олександрович, 1919 р. н., Росія, Кіровська обл., Зуєвський р-н, с. Овсянники, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
105. ОВЧИННИКОВ Федір Іванович, 1924 р. н., Росія, Тульська обл., Лаптевський р-н, с. Теляково, гв. сержант, 23 гв мсбр, 06.11.1943, помер від ран (1965)
106. ОКРІПНИКОВ Є.Д., 1944, загинув (невідомо)
107. ОЛОВЯННИКОВ Яків Лукич, 1920 р. н., Росія, Бурятія, Мухоршибірський р-н, с. Хан-Халой, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
108. ПАВЛОВ Олексій Григорович, 1916 р. н., Росія, Амурська обл., ст. Сиваки, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
109. ПАНОВ Микола Прокопович, 1921 р. н., Росія, Челябінська обл., Муравльовський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
110. ПАРИГІН Костянтин Миколайович, 1921 р. н., Росія, Читинська обл., Александрово-Заводський р-н, с. В. Алендуй, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
111. ПЕТРУСЕНКО Петро, Росія, Краснодарський край, м. Краснодар, ефрейтор, 1941, загинув (1965)
112. ПИШКІН (Пешкін) Микола Сергійович, 1917 р. н., Росія, Челябінська обл., м. Пласков, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув (1986)
113. ПОВАРНІЦІН Григорій Федорович, 1921 р. н., Росія, Пермська обл., Кішертський р-н, с. Степово, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
114. ПОДОЙНІЦІН Максим Євстафійович, 1900 р. н., Росія, Читинська обл., Балейський р-н, с. Подойницьке, майор, 714 гап 206 сд ПдЗФ, 1941, загинув (1965)
115. ПОЛУНІН Олексій Єгорович, 1919 р. н., Росія, Московська обл., Митищинський р-н, ст. Болшево, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 25.08.1941, загинув. Перепохований із м. Остер Чернігівської обл. (1965)
116. ПОЛУЕКТОВ Герман Васильович, 1921 р. н., Росія, Свердловська обл., Серовський р-н, с-ще Петропавловка, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1965)
117. ПОНОМАРЬОВ А. Андрійович, 1919 р. н., Росія, Пермська обл., Нитвинський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
118. ПОНОМАРЬОВ Іван Андрійович, 1919 р. н., Росія, Кіровська обл., Кіровочепецький р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
119. ПОПОВ Володимир Михайлович, 1918 р. н., Росія, Пермська обл., м. Нитва, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986, 1988)
120. ПОРИВКІН Феоктист Іванович, 1920 р. н., Росія, Курганська обл., Шадринський р-н, с. Іванцево, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
121. ПРОКЛОВ Петро Андрійович, 1918 р. н., Росія, Кіровська обл., Тамбовський р-н, с. Тамбовка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
122. ПУШКАРЕВ Петро Андрійович, 1921 р. н., Росія, Пермська обл., Нитвинський р-н, с. Гулява, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 17.08.1941, загинув (1986)
123. РАДЗИЛЄВИЧ (Радзилевич) Аркадій Антонович, 1919 р. н., Україна, Хмельницька обл., Шепетівський р-н, с. Корчик, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
124. РАЗДОБРЕЄВ (Роздобреєв) Микола Васильович, 1919 р. н., Росія, Хабаровський край, ст. Облучье, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
125. РЕКУТІН Сергій Іванович, 1919 р. н., Росія, Тамбовська обл., Самбурський р-н, с. Рекутіно, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1965)

126. РОГАЛЬНИКОВ Микита Макарович, 1917 р. н., Росія, Пермська обл., Рогалинський р-н, с. Петровське, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
127. РОЖКОВ Василь Іванович, 1918 р. н., Росія, Московська обл., м. Коломна, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1965)
128. РОМАНОВ Василь Михайлович, 1920 р. н., Росія, Свердловська обл., Серовський р-н, с. Березове, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1986)
129. РУСАКОВ Геннадій Сергійович, 1918 р. н., Росія, Пермська обл., Чусовський р-н, с. С. Кумдна, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув (1965)
130. РУСЬКИХ Сергій, червоноармієць, 1941, загинув (1965)
131. САВОСКІН (Савоськін) Олексій Тихонович, 1921 р. н., Росія, Башкирія, Куюргазинський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1988)
132. САМУСЬ Михайло Дмитрович, 1919 р. н., Україна, Сумська обл., Конотопський р-н, м. Конотоп, мол. сержант, 3 омцб 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1974)
133. СБРОДОВ Василь Ізотович, 1919 р. н., Росія, Челябінська обл., с. Сивково, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1965)
134. СЕРГЄЄВ Іван Максимович, 1919 р. н., Росія, м. Москва, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)
135. СЕРИХ (Сєдих) Андрій Никифорович, 1918 [1908] р. н., Росія, Новосибірська обл., червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
136. СИДОРОВ Сергій Миколайович, 1920 р. н., Росія, Московська обл., м. Щолково, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
137. СІМАКОВ Ілля Дмитрович, 1920 р. н., Росія, Кіровська обл., Верховинський р-н, с. Бати, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
138. СИНИЦЯ Андрій Лаврентійович, 1912 р. н., Україна, Дніпропетровська обл., Котовський р-н, ст. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув (1986)
139. СКРИПНИКОВ Гурій Олексійович, Україна, Київська обл., Білоцерківський р-н, с. Чмирівка, червоноармієць, в/ч 47503, 28.01.1944, загинув (1965)
140. СМІРНОВ Григорій Дмитрович, 1921 р. н., Росія, Курська обл., Беловський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1986)
141. СМІРНОВ Іван Васильович, 1920 р. н., Росія, Удмуртія, м. Іжевськ, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1965)
142. СМІРНОВ Олексій Степанович, 1920 р. н., Росія, Челябінська обл., с. Смирнова, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
143. СОКОРЕВ Василь Тихонович, Росія, Іркутська обл., Белгородський р-н, с. Вольчанськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1966)
144. СОЛОВ'ЙОВ Володимир Андрійович, 1918 р. н., Росія, Пермська обл., м. Кізел, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
145. СОРОКІН Павло Петрович, 1921 р. н., Росія, Кіровська обл., Уржумський р-н, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув (1965)
146. СТАРКОВ Іван Олексійович, 1918 р. н., Росія, Свердловська обл., с. Камишлово, сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 12.08.1941, загинув (1986)
147. СТАРУН Матвій Євстафійович (Астафійович), 1902 р. н., Україна, Чернігівська обл., Талалівський р-н, с. Рогинці, капітан, 286 сп 206 сд ПдЗФ, 08.08.1941, загинув. Перепохований із с. Гатне Києво-Святошинського р-ну. Також значиться: м. Київ, Святошинське кладовище (1972, 1988 уточнено)
148. СТОЛЯРОВ Іван Прохорович (Прокопович), 1915 р. н., Росія, Челябінська обл., Сосновський р-н, с. Вознесенка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1986)
149. СУЛІВАН (Сулівін) Віктор Іванович, 1915 р. н., Росія, Ростовська обл., м. Таганрог, мол. лейтенант, 43 вап ПдЗФ, 27.07.1941, загинув (невідомо)
150. СУРЖАНСЬКИЙ Олександр Михайлович, 1912 р. н., Росія, Пермська обл., Кізелівський р-н, ст. Половина, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)

151. ТАРАНУШЕНКО Микола (Олександр) Мусійович, 1914 р. н., Україна, м. Київ, мол. лейтенант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1986)
152. ТАРАСОВ Аркадій Михайлович, 1921 р. н., Росія, Кіровська обл., Білохолуницький р-н, с. Пашково, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
153. ТАСКАЄВ Олександр Іванович, 1917 р. н., Росія, Пермська обл., Козловський р-н, ст. Яйва, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1965)
154. ТАТАУРОВ Дмитро Якович, 1921 р. н., Росія, Башкирія, Кігинський р-н, с. Леузи, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1979)
155. ТЕРЕНТЬЄВ Микола Володимирович, 1914 р. н., Росія, Пермська обл., Чистопольський р-н, м. Чистополь, мол. лейтенант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1967)
156. ТЕРЕХОВ (Терюхов) Григорій Іванович, 1920 р. н., Росія, Татарстан, Зуєвський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
157. ТИМОФЄЄВ Іван Тимофійович, 1921 р. н., Росія, Хабаровський край, Верхньобуреїнський р-н, с. Онкери, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув (1986)
158. ТИТАРЕНКО (Титоренко) Георгій Мойсейович, 1919 р. н., Україна, Донецька обл., м. Єнакієве, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 17.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1988)
159. ТИЩЕНКО Дмитро Йосипович, 1919 р. н., Росія, Хабаровський край, с. Кутило, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
160. ТОКАРЕВ Олексій Улянович, 1919 р. н., Росія, Пермська обл., Огарський р-н, с. Патрики, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 14.08.1941, загинув (1965)
161. ТУРГУМБАЄВ Сейгатай, 1915 р. н., Казахстан, Джамбульська обл., Саркульський р-н, с. Байкадак, червоноармієць, 3 омцб 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (невідомо)
162. ТУРУБАЄВ Садвакас, 1920 р. н., Казахстан, м. Семипалатинськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 19.08.1941, загинув (1986)
163. ТУРУНТАЄВ Ілля Васильович, 1921 р. н., Казахстан, Акмолінська обл., Атбасарський р-н, с. Новоалександровське, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1965)
164. ТУТАЄВ Василь Дмитрович, 1921 р. н., Росія, Читинська обл., Карачавський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув (1986)
165. УГРЮМОВ Григорій Якович (Іван Кирилович, Григорій Миколайович), 1916 [1919] р. н., Росія, Алтайський край, Бистростанський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
166. УЛЬЯНОВ Іван Кирилович, 1916 р. н., Росія, Пермська обл., Пермський р-н, с. Россольна, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 13.08.1941, загинув (1965)
167. УРАЗОВ Олександр Іванович, 1920 р. н., Росія, Свердловська обл., Артёмовський р-н, с. Мостове, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 24.08.1941, загинув (невідомо)
168. УШАКОВ Олександр Петрович, 1919 р. н., Росія, Хабаровський край, Єврейська АО, с. Єкатеринопольськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1976)
169. ФЕДОРОВ Іван Митрофанович, 1921 р. н., Україна, Одеська обл., Красноокнянський р-н, с. Антонівка, червоноармієць, 231 оадн 147 сд 37 А ПдЗФ, 08.1941, загинув (невідомо).
170. ФОМИЧОВ (Фомич) Іван Григорович, 1919 р. н., Росія, Пермська обл., Реутовський р-н, с. Руднево, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
171. ФРОЛОВ Микола Павлович, 1917 р. н., Росія, Пермська обл., Дальньоконстантиновський р-н, с. Хмелева, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 19.08.1941, загинув (1986)
172. ХМИЗОВ Павло Юхимович, 1894 р. н., Росія, Курська обл., Беловський р-н, с. Белая, червоноармієць, 520 сп 167 сд 50 ск 38 А 1 УФ, 08.11.1943, загинув (1965)
173. ХОМЕНЧУК Іван Дмитрович, 1918 р. н., Україна, м. Київ, сержант, 538 ап, 08.1941, загинув. Також значиться: м. Київ, Лук'янівське військове кладовище (невідомо)
174. ХОХЛОВ Олександр Петрович, 1917 р. н., Росія, Іркутська обл., Усольський р-н, с. Тельман, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
175. ХРИСТОФОРОВ Іван Христофорович, 1903 р. н., Росія, Чувашія, Ібресинський р-н, с. Н.-Чураново, капітан, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув. Перепохований зі східної околиці села (1967)

176. ХРУЛЬ Дмитро Гнатович, Росія, Амурська обл., Івановський р-н, с. Єрківці, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
177. ХУГАЛЬ (Хуголь) Федір Григорович, 1920 р. н., Україна, Полтавська обл., Полтавський р-н, с. Супрунівка, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
178. ЦИПУЛЕНКО Михайло Федорович, 1920 р. н., Росія, Башкирія, Куюргазинський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
179. ЧЕРВЯКОВ Олексій Федорович, 1918 р. н., Росія, Кіровська обл., Свечинський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 15.08.1941, загинув (1986)
180. ЧЕРВЯКОВ Олександр Федорович, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
181. ЧЕРІН Іван Пивринович [?], 1920 р. н., Росія, о. Сахалін, Рибновський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1986)
182. ЧЕШУЇН Михайло Пилипович, 1921 р. н., Росія, Кіровська обл., Арбазький р-н, с. Шинур, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1965)
183. ШАБАЄВ Тимофій Шабайович, 1920 р. н., Росія, Татарстан, Актаниський р-н, с. Поясово, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
184. ШАДРІН Олександр Гнатович, 1919 р. н., Росія, Курганська обл., Макушинський р-н, с. Головня, мол. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 10.08.1941, загинув (1986)
185. ШАРОВ Микола Олексійович, 1917 р. н., Росія, Челябінська обл., м. Уфалей, ст. сержант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 16.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1986)
186. ШАТАЛОВ (Шатилів) Петро Миколайович, 1918 р. н., Росія, Горьковська обл., Балахнинський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 17.08.1941, загинув. Перепохований із мікрорайону Теремки м. Київ (1965)
187. ШЕЙН (Шейн) Михайло Дмитрович, 1920 р. н., Росія, Башкирія, Зіанчуринський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 24.08.1941, загинув. Перепохований із м. Остер Чернігівської обл. (1965)
188. ШЕЛАГАНОВ (Шилаганов) Володимир Григорович, 1918 р. н., Росія, Московська обл., м. Коломна, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 08.08.1941, загинув (1986)
189. ШИШКІН Євген Олександрович, 1920 р. н., Росія, Пермська обл., м. Краснокамськ, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 12.08.1941, загинув (1986)
190. ШМАКОВ Максим Степанович, 1920 р. н., Росія, Свердловська обл., Петрокаменський р-н, с. Реші, курсант, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 15.08.1941, загинув. Перепохований із: мікрорайону Теремки м. Київ (1986)
191. ЩЕГЛОВ Олександр Михайлович, 1919 р. н., Росія, Омська обл., с. Євгашино, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 09.08.1941, загинув (1976)
192. ЯКОВЛЄВ Леонід Федорович, 1920 р. н., Росія, Свердловська обл., Верхньотавдинський р-н, червоноармієць, 212 пдбр 3 пдк 37 А ПдЗФ, 11.08.1941, загинув (1965)